

РЕШЕНИЕ

№ 1246

Добрич, 27.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административният съд - Добрич - IV състав, в съдебно заседание на двадесет и седми април две хиляди двадесет и шеста година в състав:

СЪДИЯ: ЛЮБОМИР ГЕНОВ

При секретар ВЕСЕЛИНА САНДЕВА като разгледа докладваното от съдия ЛЮБОМИР ГЕНОВ административно дело № 20257100700820 / 2025 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл.145 и сл. от АПК във връзка с чл.40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на С. П. С. с [ЕГН] от [населено място], [улица], ет..., ап..., представляван от адвокат А. К. с адрес за призоваване гр. София, [улица], ет..., срещу Решение №2002/02.12.2025 г. на началника на Националната служба за охрана (НСО), с което му е отказан достъп до обществена информация. Исканата обществена информация е да се посочат: 1. Разходите за заплати, бонуси, командировки и извънреден труд на служителите от НСО, охранявали народния представител Д. П. през периода от 01.01.2025 г. до 31.10.2025 г.; 2. Разходите за пътувания на народния представител с автомобили на НСО в посочения период; 3. Изминатите километри при пътувания на народния представител с автомобили на НСО в посочения период; 4. Разходите за дейности по охрана на народния представител по възлагане на външни изпълнители, ако има такива. В жалбата се твърди, че органът е допуснал нарушения на материалния закон, както и несъответствие с целта на закона при издаването на оспореното решение, с което е отказан достъп до процесната обществена информация. Отбелязва се, че търсената информация не е класифицирана, тъй като не касае оперативната дейност на НСО. Поисканата информация се отнася до направените разходи от бюджета и от нея не би последвала вреда или опасност от вреда за интересите на националната сигурност, отбраната, външната политика или конституционно защитения ред.

Предоставянето на информация за направените разходи по никакъв начин не би могло да застраши нечия индивидуална сигурност. Със заявлението не е поискана информация относно възнаграждението на всеки от служителите, охраняващи Д. П., а обобщена информация, нямаща отношение към чл.25 от Закона за защита на класифицираната информация или чл.114 ал.2 от Правилника за прилагане на Закона за защита на класифицираната информация. Неоснователно е да се твърди, че НСО не е в състояние да предостави тази информация - тя съществува обективно, тъй като за всеки конкретен служител се води отделна ведомост; трябва само да се пресметне колко служители охраняват народния представител, какви възнаграждения им се заплащат на дневна и месечна база, каква част от тях е за извънреден труд, за охрана през нощта и през почивни дни, стойността на горивата за автомобилите и другите разходи, за които не само се събират данни, но те следва да бъдат надлежно документирани и подредени с оглед на изискванията на звеното за вътрешен контрол към НСО, АДФИ, Сметната палата, НАП и други институции. Настоява се за отмяна на процесното решение и задължаване на ответника да предостави поисканата обществена информация в определен от съда срок.

В отговора си от 26.02.2026 г. ответникът е заявил, че жалбата е недопустима, тъй като жалбоподателят не е обжалвал първоначалното решение на началника на НСО, с което е оставено без разглеждане предишното заявление за достъп до обществена информация, подадено на 11.11.2025 г. Това води до противоречие между изложената фактическа обстановка и предмета на спора с оглед на направеното искане. Освен това по съществото на казуса се посочва, че обжалваното решение е законосъобразно, тъй като има класифицирана информация, която не би могла да бъде предоставена по реда на ЗДОИ, а и НСО не разполага с търсената информация в готов за предоставяне вид. Лицето, за което се търси информацията, не е от кръга на посочените в чл.20 и чл.21 от Закона за Националната служба за охрана; за всички останали може да бъде назначена или снета охрана само при възникването на конкретна застрашеност или усложнена среда за сигурност и то след решение на комисията по чл.23 от Закона за Националната служба за охрана, маркирано с гриф за сигурност на информацията; съгласно чл.28 ал.1 т.3 и т.5 от Правилника за прилагане на Закона за Националната служба за охрана имената на застрашените лица и фактическото основание за вземането на решението за охрана са задължителен реквизит на решението; затова данните за тези лица имат защитата като класифицирана информация, определена за документа в неговата цялост; по тази причина в оспореното решение е направен отказ за предоставяне на информацията относно поименно посоченото лице. Според него търсената информация за разходи за дейности по охрана, изминати километри при пътувания, разходи за заплати и бонуси е част от оперативната дейност на НСО, която съставлява елемент от дейността по защитата на националната сигурност и не подлежи на предоставяне съгласно чл.37 ал.1 т.1 пр.1-во от Закона за достъп до обществена информация; назначаването, изменението или снемането на охраната от комисията по чл.23 от Закона за Националната служба за охрана на което и да е лице представлява класифицирана информация, която е достатъчно деликатна и важна, като нейното публично оповестяване може да се отрази на сигурността на съответното лице. Ведомостите за заплати представляват елементи от длъжностното щатно разписание, които са класифицирана информация

съгласно приложение №1 към чл.25 от Закона за защита на класифицираната информация, раздел II, точка 4 - обобщени данни за личния състав на службите за сигурност. Отказ е направен и защото информацията не е налична в масивите на НСО, а държавните органи нямат задължение да създават документи, за да удовлетворяват искания по ЗДОИ; в настоящата хипотеза в прилаганата бюджетна и счетоводна отчетност в НСО не се генерира обобщена справка по вид разходи, касаещи конкретни служители или отделни операции; в НСО не се води отделна статистика и отчетност по отношение на изминатите километри и броя на пътуванията за което и да е от охраняваните лица в рамките на определен период от време; разходите за пътувания на охраняваните лица представляват комплексни разходи за горива, смазочни материали, разходи с амортизационен характер, както и други съпътстващи разходи, които се планират и отчитат по различни параграфи в зависимост от икономическия им характер (за персонал, издръжка, капиталови разходи). Съгласно т.3 от раздел II на приложение №1 към чл.25 от Закона за защита на класифицираната информация средствата за изпълнение на оперативната дейност на службите за сигурност са държавна тайна, респективно класифицирана информация. Настоява се жалбата да бъде оставена без разглеждане, а при условията на евентуалност без уважение, респективно обжалваното решение да бъде потвърдено.

В последното съдебно заседание и писмената си защита жалбоподателят чрез своя пълномощник е посочил, че претендира за отмяна на оспорения отказ и задължаване на ответника да предостави исканата информация при спазване на изискванията на законодателството; с Решение №7/04.06.1996 г. по конституционно дело №1/1996 г. Конституционният съд на Република България е дал задължително тълкуване на Конституцията, според което правото на достъп до информация следва да се разглежда като принцип, а ограничаването му като изключение; сред изброените изключения от принципа съображението за национална сигурност е в най - голяма степен нуждаещо се от законова регламентация; внимателно и балансирано трябва да се прилага ограничението за защита на националната сигурност, каквото представлява държавната тайна съгласно чл.35 от Закона за защита на класифицираната информация; през 2006 г. ВАС се е произнесъл с Решение №5/03.01.2006 г. по административно дело №4268/2005 г. по законосъобразността на отказ да бъде предоставен достъп до съдържанието на доклади, изготвени от Националната разузнавателна служба и Националната служба „Сигурност“ относно участието на български фирми в международната афера „Петролгейт“; в това решение е дадено тълкуване на редица въпроси, свързани с приложението на ограничението за защита на класифицираната като държавна тайна информация - „...че информацията следва да се счита за класифицирана по силата на закона се базира на неправилно тълкуване на т.9 от раздел II на приложение №1 към чл.25 от Закона за защита на класифицираната информация“, „...ако надлежното засекретяване на информацията не е доказано, законодателят изрично дава възможност на съда да преценява неговата законосъобразност - чл.41 ал.3 и ал.4 от Закона за достъп до обществена информация“, „В това отношение позоваването на т.9 от раздел II на приложение №1 към чл.25 от Закона за защита на класифицираната информация е неоснователно. Този законов текст е неотносим към конкретния казус, защото визира доклади относно оперативната работа на службите за сигурност, докато в случая предмет на заявлението за достъп е не оперативната работа на тези

служби, а само резултатът от нея. Дори и да се приеме, че чрез оповестяване на резултата би възникнала опасност от разкриване на защитена по т.9 информация, този риск може да бъде предотвратен чрез предоставянето на частичен достъп по реда на чл.37 ал.2 от Закона за достъп до обществена информация“; безспорно е, че когато става въпрос за дейност по охрана на защитени лица, а това и житейската логика го показва, би следвало да има някакви параметри, в които детайлите около тази охрана да попадат в ограниченията на правото на достъп до информация; те подлежат на защита, за да не бъде тя осуетена в ефективното осъществяване и това е разбираемо; неудовлетворено е в случая конституционното право на достъп до обществена информация; от една страна по въпроса за охраната на Д. П. и колко струва тя, тъй като се плаща от публичния бюджет, от държавния бюджет, както и колко души участват в нея, е налице интензивен обществен дебат от близо две години; представените статии, както и запитването от страна на ПП „ДПС - Ново начало“, а също и контекстът на кореспонденцията, която е представена пред съда, указват, че е налице несъмнено сериозен обществен интерес, доколкото се оказва, че тази политическа фигура и участник в обществения живот е поне милионер, тъй като има много бизнеси; самият той е декларирал собственост на медии в регистъра на Министерството на културата; същият се охранява по неизвестни причини и тази охрана струва изключително скъпо на данъкоплатеца; той е попаднал и в списъка „Магнитски“, както и в аналогичния списък на Обединеното кралство по съмнения за корупция; в конкретния случай не са налице основанията от правна страна, на които се позовава другата страна в мотивите на решението за отказ; когато се отказва да бъде дадена финансова информация, то в съответната категория към списъка - приложение по чл.25 от Закона за защита на класифицираната информация би трябвало да има поне думата финансиране или някакъв аналог, някакъв синоним; всъщност любопитното е, че терминът финансиране се появява в този списък - приложение, но в неговите раздел I и III, които не засягат дейността на Националната служба за охрана, а не в раздел II, който е свързан с вътрешната сигурност, именно където е допустимо Националната служба за охрана да има факти и обстоятелства, които да бъдат определени като държавна тайна; конкретно и посочената точка 9 от раздел II не съдържа по никакъв начин дори намек за информация от финансов характер, което показва неотнормимостта на посоченото от органа основание към обстоятелствата по делото; нещо повече - съгласно Решение №7 на Конституционния съд от 1996 г. по конституционно дело №1/1996 г. ограниченията на правото на информация подлежат на ограничително, а не на разширително тълкуване; затова няма начин информация, която би следвало да се съдържа във ведомостите за заплати и във финансово - счетоводната документация на учреждението, да бъде по силата на твърде разширително тълкуване и приложение на закона включена в отчетите и докладите, каквото е изявлението в решението за отказ; до същия извод се стига и след преглед на събраните по делото доказателства; в писмото, с което е предоставена някаква информация, за която има сходства със заявлението, независимо от твърдението в молбата на началника на Националната служба за охрана, е записано например - „Като информация можем да посочим, че средното брутно възнаграждение за офицерите с изпълнителски функции е около 4 000 лева, респективно за сержантите е около 3 000 лева“; така е дадена повече информация, защото все пак се е стигнало до детайлизация по индивидуални длъжности; жалбоподателят е поискал информация за един обобщен период по начин, без да има съответни разбивки;

при това положение и спазвайки конституционното си задължение за предоставяне на достъп до обществена информация, Националната служба за охрана е могла да предостави информация по такъв начин, че каквото е класифицирано, да бъде защитено, без да бъдат съответно идентифицирани служителите; още повече, че колкото и да е тайна и специфична една дейност, гражданите и избирателите са източник на властта съгласно Конституцията, като не могат да тънат в пълно неведение какви са разходите; гражданинът, който е упълномощител в публичноправния смисъл на думата на избраните институции, е същевременно и данъкоплатец; той финансира дейността на тези институции; затова не е малък общественият интерес, включително защитеното индивидуално право на достъп до обществена информация, гарантирано с Конституцията, да бъде получен достъп до тези данни; затова жалбата е основателна; ответникът следва да бъде задължен да предостави исканата информация; претендира сторените разноски съгласно представения списък.

В последното съдебно заседание и писмената си защита ответникът чрез своя процесуален представител е заявил, че процесното решение е правилно и законосъобразно като издадено от компетентен орган, отговарящо на реквизитите на чл.38 от Закона за достъп до обществена информация и след прилагането на относимите процедурни правила; подадено е заявление, с което се търси информация, която от една страна представлява държавна тайна по смисъла на приложение №1 към чл.25, раздел II, т.3, т.4 и т.9 от Закона за защита на класифицираната информация, а от друга страна не е налична в информационните масиви на Националната служба за охрана в търсения от заявителя формат; в приетото по делото становище на служителя по сигурността на информацията в НСО изрично е удостоверено, че търсената информация е с гриф на сигурност „Поверително“ и е относима към оперативната дейност на НСО по смисъла на §4 от Допълнителните разпоредби на Правилника за прилагане на Закона за Националната служба за охрана, която е елемент от дейността по защита на националната сигурност, а дейността, за която се търси информация, попада в обхвата на приложение №1 към чл.25, раздел II, т.9 от Закона за защита на класифицираната информация и е държавна тайна; в представеното от главния счетоводител и началник на финансовия сектор в НСО становище е удостоверено, че в НСО не се води отделна отчетност по отношение на изминатите километри и броя на пътуванията за което и да е от охраняваните лица поотделно; приетото по делото писмо до заместник - председателя на ПП „ДПС - Ново начало“ е неотнормимо към спора, тъй като с него не е предоставяна публична информация; с оглед на изложеното правилно и обосновано от страна на компетентния административен орган са приложени хипотезите на чл.2 ал.1, чл.7 и чл.37 ал.1 т.1 от Закона за достъп до обществена информация при постановяването на процесния отказ; настоява за оставянето на жалбата без разглеждане, евентуално без уважение като неоснователна и недоказана, като бъде потвърдено процесното решение. Оспорва разноските за адвокатско възнаграждение на другата страна поради прекомерност.

Съдът, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок и от легитимирано лице - адресат на оспореното решение, поради което е процесуално допустима.

Неоснователни са възраженията на ответника за недопустимостта на жалбата поради противоречие между изложената фактическа обстановка и предмета на спора с оглед на направеното искане, водещо до нейната нередовност - действително по делото се намира предишно заявление по Закона за достъп до обществена информация на С. П. С., подадено на 14.11.2025 г.; с Решение №1967/25.11.2025 г. на началника на Националната служба за охрана същото е било оставено без разглеждане на процесуално основание, тъй като не е съдържало един от задължителните реквизити, а именно посочен адрес за кореспонденция със заявителя; процесното Решение 2002/02.12.2025 г. е издадено въз основа на подадено заявление с вх. рег. №7262/25.11.2025 г. от същия заявител, в което вече е бил посочен адрес за кореспонденция и правилно е счетено от административния орган за редовно; жалбата, която е предмет на разглеждане по настоящото производство, е именно срещу последното решение и това ясно е посочено в нея; при описанието на фактическата обстановка жалбоподателят е допуснал техническа грешка, доколкото с процесното заявление е търсена информация за периода 01.01.2025 г. - 31.10.2025 г., а не за периода 01.01.2025 г. - 30.09.2025 г. (искана със заявлението по необжалваното решение), но тя по никакъв начин не се отразява на редовността на жалбата, в която навсякъде е отразено, че е именно срещу Решение 2002/02.12.2025 г. на началника на НСО.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Същата е насочена срещу изричен отказ за достъп до обществена информация, който подлежи на съдебна проверка за законосъобразност в съответствие с чл.40 ал.1 от Закона за достъп до обществена информация.

Правото на всеки да търси, получава и разпространява информация е конституционно гарантирано в чл.41 ал.1 от Конституцията на Република България, а регулирането на правото на достъп до обществена информация става със Закона за достъп до обществена информация.

Според чл.4 ал.1 от Закона за достъп до обществена информация всеки гражданин да има достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон. Понятието "обществена информация" е уредено в чл.2 ал.1 от същия закон - всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. В обхвата на обществената информация попадат всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани или съхранявани от организациите от обществения сектор. Съгласно чл.3 ал.1 от Закона за достъп до обществена информация задължени субекти по закона са държавните органи, техните териториални звена и органите за местно самоуправление. Според чл.28 ал.2 от Закона за достъп до обществена информация заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат от органите или изрично определени от тях лица, които вземат решение за предоставяне или отказ за предоставяне на достъп до исканата обществена информация.

Процесното решение е издадено от началника на Националната служба за охрана като компетентно длъжностно лице съобразно чл.28 ал.2 от Закона за достъп до обществена информация.

Същото обаче е издадено при неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта на закона.

Аргументите на административния орган за постановяването на отказа са, че става въпрос за класифицирана информация, която не би могла да бъде предоставена по реда на ЗДОИ, а и НСО не разполага с търсената информация в готов за предоставяне вид. Същите не могат да бъдат споделени.

Процесната информация по никакъв начин не би могла да бъде определена като класифицирана информация, което би направило отказа за нейното предоставяне основателен по смисъла на чл.37 ал.1 т.1 пр.1-во във връзка с чл.7 ал.1 пр.1-во от Закона за достъп до обществена информация. Началникът на Националната служба за охрана изрично се е позовал на чл.25 от Закона за защита на класифицираната информация и е определил търсената информация като държавна тайна - информация, определена в списъка по приложение №1, нерегламентираният достъп до която би създал опасност за или би увредил интересите на Република България, свързани с националната сигурност, отбраната, външната политика или защитата на конституционно установения ред. Посочени са като приложими хипотезите на т.3, т.4 и т.9 от приложение №1 към чл.25, Раздел II от Закона за защита на класифицираната информация. Точка 3 от приложение №1 към чл.25, Раздел II от Закона за защита на класифицираната информация относно списъка на категориите информация, подлежаща на класификация като държавна тайна, гласи, че такива са сведения за организацията, способите и средствата при изпълнение на специфични задачи, осъществявани чрез оперативно-издирвателната и оперативно-разузнавателната дейност на службите за сигурност и обществен ред, както и данни за специалните им съоръжения и получените в резултат на тези дейности информация и предмети, както и данни, позволяващи да се установят лица, оказали или оказващи им помощ в тези дейности; т.4 от същия списък определя като държавна тайна подробната организационна и щатна структура на службите за сигурност и служба "Военна полиция" към министъра на отбраната, както и обобщени данни за личния им състав с изключение на обобщените данни за служителите на Главна дирекция "Борба с организираната престъпност" и дирекция "Вътрешна сигурност" на Министерството на вътрешните работи; т.9 класифицира като държавна тайна докладите, отчетите, информационните бюлетени, статистическите и другите данни относно оперативната работа на службите за сигурност и службите за обществен ред. От изложения списък на информация, представляваща държавна тайна, е видно, че поисканата от заявителя информация за направените разходи за охраната на конкретно лице не попада в нито една от посочените категории. Не става въпрос за доклади, отчети, информационни бюлетени, статистически и други данни относно оперативната работа на службите за сигурност и службите за обществен ред, нито за подробната организационна и щатна структура на службите за сигурност и служба "Военна полиция" към министъра на отбраната, както и за обобщени данни за личния им състав - от търсената информация по никакъв начин не биха могли да се придобият сведения за организационната и щатната структура, за личния състав на Националната служба за охрана, както и за оперативната

работа на нейните служители в цялост. Няма как да се получат сведения и за организацията, способите и средствата при изпълнението на специфични задачи, осъществявани чрез оперативно-издирвателната и оперативно-разузнавателната дейност на Националната служба за охрана, доколкото за всички е ясно, че процесният е определен и вече изтекъл период от време, за който се търси информация единствено относно направените разходи за охрана на определено лице с оглед на изразходваните средства от фонд „Работна заплата“, както и за пътуванията на това лице, които нямат отношение към някакви особено важни оперативни задачи, за да представляват същите държавна тайна като най - високото ниво на класифицираната информация. Не са предмет на изследване данните за броя или вида на охраняващите лица към определен момент, за да може от тази информация да се установят конкретните прилагани способности за защита. От тази обща информация по никакъв начин не би могло да се направи заключение за броя и вида на охраняващите лица от Националната служба за охрана - ясно е, че в различните времеви отрязъци и с оглед на различните нужди на охраняваното лице през различните части на денонощието, а също и по време на различните моменти от дейността на Народното събрание (редовни пленарни заседания (сряда, четвъртък и петък), време извън редовните пленарни заседания (понеделник и вторник), почивни дни, ваканции на Народното събрание (от 22 декември до 10 януари, 10 дни по време на Великденските празници, от 1 до 31 август) съгласно действалия през процесния период Правилник за организацията и дейността на Народното събрание осигуряваната охрана постоянно се е променяла в зависимост от конкретните условия. Освен това определянето на конкретна информация като класифицирана информация е дейност, при която се установява кумулативното наличие на всички елементи от фактическия състав на чл.46 от Правилника за прилагане на Закона за защита на класифицираната информация - необходимо е тя не само да попада в горния списък на категориите информация, подлежаща на класификация като държавна тайна (по т.1), но и да има заплаха или опасност от увреждане или увреждане на съответните интереси (по т.2), нерегламентираният достъп до тази информация да би могъл да създаде опасност за тези интереси (по т.3), както и да има конкретни обществени интереси, подлежащи на защита по Закона за защита на класифицираната информация (по т.4). При категоричното отсъствие на предпоставките по т.2, т.3 и т.4 на чл.46 от Правилника за прилагане на Закона за защита на класифицираната информация в настоящия случай с оглед на изложеното по - горе безспорно търсената информация е изключена от категорията на класифицираната информация.

Като основна причина за неразкриването на търсената информация органът е посочил и обстоятелството, че народният представител Д. П. в нито един момент не е заемал позиция, която императивно би довела до необходимостта да бъде охранявано лице според Закона за Националната служба за охрана, а решението на комисията по чл.23 от Закона за Националната служба за охрана за осигуряване на защитата на лице извън императивно посочените в чл.20 и чл.21 от същия закон било маркирано с гриф за сигурност на информацията съгласно Закона за защита на класифицираната информация, Правилника за прилагане на Закона за защита на класифицираната информация и Правилника за прилагане на Закона за Националната служба за охрана. Този аргумент би имал някакъв смисъл, ако на обществото не беше публично известно, включително от изказвания на самото

охранявано лице през целия процесен период, че същото се ползва от този вид охрана. Жалбоподателят е представил по делото медийни публикации от месеците ноември и декември 2025 година, от които категорично става ясно, че след изявления на самото охранявано лице и на пресцентъра на управляваната от него политическа партия това обстоятелство е станало общоизвестно и законово достъпно за неограничен кръг лица, а защитата на класифицираната информация се прилага единствено тогава, когато ограничаването на достъпа до нея е жизненоважно за държавния интерес. В Народното събрание също е имало многобройни разисквания по този въпрос, които са направили публично достояние тази информация. Публично достояние стана и снемането на охраната от Националната служба за охрана на народния представител Д. П. в средата на месец май 2026 г., което също доказва нейното съществуване през процесния по делото период от време.

Друг изтъкнат в оспореното решение аргумент за отказа е, че НСО не разполага с търсената информация в готов за предоставяне вид. Действително в чл.3 ал.1 от Закона за достъп до обществена информация е предвидено исканата информация да се създава или съхранява от съответния държавен орган. Неоснователно е обаче твърдението, че гарантираното право на достъп до обществена информация се ограничава до съществуването на документи относно данни във вида, в който се съдържат. В процесния случай се касае до разкриването на налична финансова информация относно дейността на Националната служба за охрана. Съвсем нормално е в счетоводната отчетност на органа тя да не съществува във вида, в който се търси, но това не означава, че със Закона за достъп до обществена информация на него не са му вменени задължения да я обобщи и представи в искания от заявителя вид. Преценката за евентуално необходимия допълнителен човешки и времеви ресурс за обобщаването и представянето е на административния орган, който в съответствие с чл.30 ал.1 от Закона за защита на класифицираната информация може да удължи с до 10 дни срока за нейното предоставяне по чл.28 ал.1 от същия закон, който е 14 дни. В рамките на вече висящото съдебно производство също следва да бъде извършена преценка за необходимия на органа период, за да бъде обобщена и представена търсената информация.

Следователно процесната информация е служебна обществена информация по смисъла на чл.11 от Закона за достъп до обществена информация. Тя е създадена и съхранявана във връзка с дейността на задължения съгласно чл.3 от същия закон субект и е свързана с осъществяването на дейността му по охрана по чл.23 от Закона за Националната служба за охрана.

Според чл.13 ал.1 от Закона за достъп до обществена информация достъпът до служебна обществена информация е свободен, като в чл.13 ал.2 от същия закон е предвидено ограничение на този принцип, когато информацията е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации), а също и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. Ограничаването на достъпа до служебна обществена информация обаче трябва да бъде стриктно обосновано и мотивирано, което в

случая не е изпълнено. Описаните в решението фактически обстоятелства не са достатъчни, за да мотивират наличието на законосъобразни причини за ограничаване на достъпа до обществена информация. Исканите документи са свързани пряко с дейността на Националната служба за охрана, насочена към осигуряване безопасността на определените в закона лица, обекти и мероприятия, като отказът за предоставянето им не може да бъде аргументиран с посочените от органа аргументи.

Освен това в обжалвания акт не е направена дължимата преценка по чл.13 ал.4 от Закона за достъп до обществена информация за наличието на надделяващ обществен интерес, който изключва приложението на ограничението. Административният орган в решението не е изложил никакви съображения за неговата липса или наличие.

Характерът на исканите документи е такъв, че те попадат в приложното поле на §1 т.6 от Допълнителните разпоредби на Закона за достъп до обществена информация и има надделяващ обществен интерес от разкриването им - цели се повишаването на прозрачността и отчетността. Наличието на надделяващ обществен интерес за предоставянето на посочените данни се мотивира и с правото на гражданите да си съставят собствено мнение относно начините на изразходване на финансовите ресурси на съответните държавни органи.

За избягване на определени неясноти по поставените от заявителя въпроси е необходимо да бъдат дадени конкретни указания на органа при предоставянето на търсената информация по отделните точки. Точка първа обхваща искането да бъде дадена информация за разходите за заплати, бонуси, командировки и извънреден труд на служителите на НСО, охранявали народния представител Д. П. през периода 01.01.2025 г. - 31.10.2025 г. - под заплати, бонуси и извънреден труд се имат предвид посочените в чл.64 от Закона за Националната служба за охрана суми, включващи основното месечно възнаграждение; допълнителното възнаграждение за продължителна служба в размер на 2 % за всяка година стаж, но не повече от 40 %; допълнителното възнаграждение за специфични условия на труд; допълнителното възнаграждение за изпълнение на възложени задължения извън установеното работно време; допълнителното възнаграждение за работа при вредни за здравето условия; допълнителното възнаграждение за постигнати високи резултати в служебната дейност; всички други допълнителни възнаграждения, предвидени в закон или акт на Министерския съвет; към тези суми естествено трябва да се прибавят изплащаните за сметка на държавния бюджет средства за социално и здравно осигуряване съответно по чл.71 ал.2 и чл.70 ал.1 от Закона за Националната служба за охрана; когато служител (офицер или сержант) е охранявал народния представител през определен период от съответния месец, горните предвидени за него финансови средства следва да бъдат включени пропорционално на отработените часове, през които е охранявал народния представител; когато през определен ден служител е охранявал и други лица, без да може да се определи точно в какъв период от време е охранявал народния представител, предвидените за него финансови средства за съответния ден следва да бъдат намалени наполовина като единствен възможен вариант за изчисляване. Под разходи за командировки в страната и чужбина (ако има такива) се имат предвид всички изплатени на

служителите пътни, дневни и квартирни пари, като с оглед на изрично посочените в т.2 разходи за пътувания с автомобили на НСО последните не следва да бъдат включвани в пътните разходи като част от командировъчните по т.1. Точка втора обхваща искането да бъде дадена информация за разходите за пътувания на народния представител с автомобили на НСО в периода 01.01.2025 г. - 31.10.2025 г. - тук следва да бъдат включени разходите за пътувания както на народния представител, така и на охраняващите го лица с автомобили на НСО; ако е имало предоставяне от ПП „ДПС“ на автомобил за временно и безвъзмездно ползване на НСО, както става ясно от представения по делото отговор с рег. №2186/17.12.2025 г. на началника на НСО, то е необходимо да бъдат включени единствено поетите от бюджета на НСО разходи за този предаден за ползване автомобил; като разходи следва да бъдат отчетени единствено тези за горива и смазочни материали, доколкото другите съпътстващи разходи и такива с амортизационен характер се отчитат за по - дълъг от процесния период. Когато един автомобил през част от периода е използван и за други цели, извън охраната на народния представител, без да са конкретно отчетени изминатите километри, разходите за горива и смазочни материали следва да се включат пропорционално на използваното време. Точка трета обхваща искането да бъде дадена информация за изминатите километри при пътувания на народния представител с автомобили на НСО в периода 01.01.2025 г. - 31.10.2025 г. - тук следва да се посочат изминатите километри за пътувания както на народния представител, така и на охраняващите го лица с автомобили на НСО; ако е имало предоставяне от ПП „ДПС“ на автомобил за временно и безвъзмездно ползване на НСО, то е необходимо отделно да бъдат посочени изминатите километри с този автомобил; когато един автомобил през част от периода е използван и за други цели, извън охраната на народния представител, без да са конкретно отчетени изминатите километри, то същите следва да се изчислят пропорционално на използваното време. Точка четвърта обхваща искането да бъде дадена информация за разходите за дейности по охрана на народния представител по възлагане на външни изпълнители, ако има такива - на практика в мотивите на оспореното решение изрично е посочено, че не се налага възлагането на дейности на външни изпълнители; следва обаче да бъде даден конкретен отговор на този въпрос; ако са ползвани външни изпълнители за дейности по охраната на народния представител, трябва да се посочат заплатените им суми през процесния период от 01.01.2025 г. до 31.10.2025 г.

След като не е съобразил горните обстоятелства, административният орган е допуснал нарушение на материалния закон и неговата цел по смисъла на чл.146 т.4 и т.5 от АПК. Затова обжалваният отказ е неправилен и трябва да бъде отменен, като преписката се върне на административния орган за ново произнасяне с мотивирано решение в 24-дневния срок по чл.30 ал.1 във връзка с чл.28 ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (с оглед на необходимостта от по - дълъг период от време за извършването на обобщаване на процесната информация) и съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона в настоящото решение.

Заради изхода от спора и на основание на чл.143 ал.1 от АПК на жалбоподателя следва да бъдат присъдени сторените и поискани по делото разноси в общ размер на 772.05 евро/1510 лева, в това число 5.11 евро/10 лева внесена държавна такса и 766.94 евро/1500 лева адвокатско възнаграждение -

заплатеното адвокатско възнаграждение не е прекомерно с оглед на посочения в чл.8 ал.3 от Наредба №1/09.07.2004 г. за възнагражденията за адвокатска работа минимален размер от 1000 лева, осъщественото представителство и пред административния орган, броя на проведените съдебни заседания и сложността на производството.

Водим от горното и на основание чл.172 ал.2, чл.173 ал.2 и чл.174 от АПК, Добричкия административен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №2002/02.12.2025 г. на началника на Националната служба за охрана, с което по заявление за достъп до обществена информация с вх. №7262/25.11.2025 г. на С. П. С. с [ЕГН] от [населено място], [улица], ет..., ап... е отказан достъп до исканата обществена информация относно: 1. Разходите за заплати, бонуси, командировки и извънреден труд на служителите от НСО, охранявали народния представител Д. П. през периода от 01.01.2025 г. до 31.10.2025 г.; 2. Разходите за пътувания на народния представител с автомобили на НСО в посочения период; 3. Изминатите километри при пътувания на народния представител с автомобили на НСО в посочения период; 4. Разходите за дейности по охрана на народния представител по възлагане на външни изпълнители, ако има такива.

ВРЪЩА делото като преписка на началника на Националната служба за охрана за ново произнасяне по заявление за достъп до обществена информация с вх. №7262/25.11.2025 г. на С. П. С. с [ЕГН] от [населено място], [улица], ет..., ап..., в 24-дневен срок, считано от датата на получаването на преписката, при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Националната служба за охрана с административен адрес гр. София, бул.“Черни връх“ №43, представлявана от началника Емил Тонев, да заплати на С. П. С. с [ЕГН] от [населено място], [улица], ет..., ап... направените по административно дело №820/2025 г. по описа на ДАС разноски в размер на 772.05 евро.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: